

V Bruselu dne 17.12.2019
COM(2019) 650 final

**SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉ
CENTRÁLNÍ BANCE, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU
VÝBORU, VÝBORU REGIONŮ A EVROPSKÉ INVESTIČNÍ BANCE**

Strategie pro udržitelný růst na rok 2020

{SWD(2019) 444 final}

„Přeji si, aby si Evropa kladla vyšší cíle, pokud jde o sociální spravedlnost a prosperitu. Jde totiž o jeden ze základních příslibů, na nichž Unie stojí.“
Ursula von der Leyen, 16. července 2019

ÚVOD

Hospodářský růst není cílem sám o sobě. Hospodářství musí přinášet prospěch lidem a planetě. Obavy související se změnou klimatu a s životním prostředím, technologický pokrok a demografické změny zásadně promění naši společnost. Evropská unie a její členské státy nyní musí na tyto strukturální změny reagovat vytvořením nového modelu růstu, který bude respektovat skutečnost, že přírodní zdroje jsou omezené, a zajistí dostatek pracovních míst a trvalou prosperitu pro budoucnost.

Evropské hospodářství úspěšně překonalo léta trvající finanční krizi. Evropské hospodářství nyní sice již sedmým rokem po sobě roste, panuje však vysoká nejistota, mimo jiné pokud jde o vývoj vnější a geopolitické situace, a Evropu zřejmě čeká období utlumeného růstu a nízké inflace.

Abychom zůstali konkurenceschopní i v zítřejším světě a abychom dosáhli cíle Evropy, jímž je neutralita z hlediska klimatu, musíme se nyní zaměřit na řešení dlouhodobých problémů hospodářství. Právě nyní, kdy se úřadu ujímá nová Komise se svojí ambiciózní Zelenou dohodou pro Evropu, s prioritami „ve prospěch lidí“ a s „Evropou připravenou na digitální věk“, je ten správný okamžik pro obnovené úsilí o dosažení tohoto nového, udržitelného modelu růstu.

Tento hospodářský program musí hospodářství Unie transformovat tak, aby se stalo udržitelným, a musí EU a jejím členským státům pomoci dosáhnout cílů udržitelného rozvoje OSN, k nimž se zavázaly. Musí řídit a doprovázet souběžnou transformaci v oblasti digitalizace a v oblasti změny klimatu a přeměnit naše sociálně tržní hospodářství tak, aby bylo zajištěno, že Evropa bude mít i nadále nejvyspělejší systémy sociálního zabezpečení na světě a že se stane se dynamickým centrem inovací a konkurenceschopného podnikání.

Zelená dohoda pro Evropu je naší novou strategií pro růst. Staví udržitelnost – ve všech jejích podobách – a blahobyt občanů do centra naší činnosti. To vyžaduje propojení čtyř aspektů: životního prostředí, produktivity, stability a spravedlnosti.

Tyto čtyři vzájemně se doplňující aspekty jsou jádrem naší strategie růstu.

Naše úsilí by se mělo za prvé zaměřit na to, abychom Evropu proměnili v kontinent šetrný k přírodě a klimaticky neutrální do roku 2050, přičemž by mělo být zajištěno, aby příležitostí, které to přinese, mohli využívat všichni.

Za druhé, prostřednictvím rozvoje nových technologií a udržitelných řešení se Evropa může stát lídrem budoucího hospodářského růstu a může získat celosvětově vedoucí postavení ve stále digitalizovanějším světě, mimo jiné v oblastech, které jsou klíčové pro její technologickou suverenitu, jako je kybernetická bezpečnost, umělá inteligence a technologie 5G. Digitální technologie jsou klíčovým předpokladem naplnění Zelené dohody pro Evropu.

Za třetí, Unie musí dokončit svoji hospodářskou a měnovou unii, aby zajistila, že všechny hospodářské nástroje budou připraveny a k dispozici, pokud dojde k zásadnímu hospodářskému otřesu. Musí být posílena mezinárodní úloha eura s cílem zvýšit vliv Evropy ve světě a na světových trzích a přispět k ochraně evropských podniků, spotřebitelů a vlád před nepříznivým vnějším vývojem. Nejlepším způsobem, jak zvýšit finanční stabilitu v Evropě, a tím posílit mezinárodní úlohu eura, je vytvoření dynamické a odolné hospodářské a měnové unie, která spočívá na pevných základech, jež poskytuje bankovní unie a unie kapitálových trhů.

Za čtvrté, nový hospodářský program musí zajistit, aby byl přechod spravedlivý a inkluzivní a aby lidé byli vždy na prvním místě. Musí věnovat zvláštní pozornost regionům, odvětvím a pracovníkům, které čekají největší změny.

Těžištěm tohoto procesu bude průmyslová strategie se silnými základy na jednotném trhu, která umožní našim podnikům inovovat a vyvíjet nové technologie a zároveň posílí oběhovost a vytváření nových trhů. To znamená, že se evropská hospodářská politika musí znovu zaměřit na dlouhodobou perspektivu s cílem nabídnout mladším generacím v celé Evropě udržitelnost a prosperitu do budoucna. Je třeba místo postupného zavádění zaujmout systémový, nadrezortní přístup napříč všemi politikami. Tento postup musí být inkluzivní a musí probíhat ve spolupráci s Evropským parlamentem, členskými státy, sociálními partnery a zainteresovanými stranami. Cíle udržitelného rozvoje budou ústředním prvkem politiky a činnosti EU. Pro tento účel je užitečným nástrojem evropský semestr, který poskytuje dobře zavedený rámec pro koordinaci hospodářských politik a politik zaměstnanosti nezbytný k tomu, aby Unie a její členské státy úspěšně prošly touto transformací, jejíž důsledky pocítí celé hospodářství. V této roční strategii pro udržitelný růst Komise nastiňuje priority politiky EU pro hospodářství a zaměstnanost. V rámci tohoto přístupu je možné vytvářet synergie, nalézat kompromisy mezi zmíněnými čtyřmi dimenzemi agendy pro růst a předkládat řešení.

1. Hospodářský výhled Evropy

Evropské hospodářství nyní již sedmým rokem po sobě roste. Očekává se, že ekonomika bude v letech 2020 a 2021 nadále růst, přestože vyhlídky na růst jsou slabší. Trhy práce zůstávají silné a nezaměstnanost nadále klesá, přestože se tento pokles zpomalil (¹). Stav veřejných financí se nadále zlepšuje, náš bankovní systém je stabilnější a základy hospodářské a měnové Unie jsou silnější. Investice a potenciální růst nicméně stále zůstávají na nižší úrovni než před krizí. Očekává se, že salda veřejných financí se v letech 2019 až 2021 mírně zhorší v důsledku nižšího růstu a poněkud volnější diskreční fiskální politiky v některých členských státech, včetně expanzivní fiskální politiky v některých případech.

¹ Návrh společné zprávy Komise a Rady o zaměstnanosti přijatý společně s roční strategií pro udržitelný růst (COM(2019) 653) předkládá podrobný přehled vývoje v oblasti trhu práce a sociální politiky, mimo jiné prostřednictvím srovnávacího přehledu sociálních ukazatelů

Krátkodobý hospodářský výhled zhoršuje mnohem méně příznivé hospodářské a geopolitické prostředí a vysoká nejistota. Globální vyhlídky růstu jsou nejisté. Obchodní napětí ve výrobním odvětví a geopolitická nejistota mají negativní dopad na investiční rozhodnutí. Pokles intenzity obchodu ve spojení s nízkým růstem produktivity by mohl mít dlouhodobý dopad na postavení Evropy ve světě, který je stále více definován rivalitou mezi Spojenými státy a Čínou. To má vliv zejména na výrobní odvětví, které se zároveň potýká se strukturálními změnami. V důsledku toho zřejmě evropskou ekonomiku čeká období pomalejšího růstu a nízké inflace. Podle současných prognóz se hrubý domácí produkt (HDP) eurozóny v roce 2019 zvýší o 1,1 % a v letech 2020 a 2021 o 1,2 %. V případě EU jako celku se očekává, že HDP v letech 2019 až 2021 poroste o 1,4 % ročně.

Střednědobé hospodářské vyhlídky zhoršuje stárnutí obyvatelstva, pomalý růst produktivity a rostoucí dopad zhoršujícího se životního prostředí. Odhaduje se, že do roku 2024 v důsledku stárnutí populace pracovní síla v jedenácti členských státech klesne v porovnání s dneškem o více než 3 %². Do roku 2060 klesne objem pracovní síly v EU o 12 %. To spolu s desetiletí trvajícím trendem snižujícího se růstu produktivity brzdí růstový potenciál hospodářství a do budoucna vytváří tlak na veřejné finance. Kromě toho se očekává, že na hospodářskou činnost bude mít stále závažnější dopady zhoršující se stav životního prostředí, a to kvůli častějšímu výskytu extrémních povětrnostních podmínek, vlivům na lidské zdraví a méně spolehlivému přístupu k materiálovým zdrojům a ekosystémovým službám.

Za těchto neradostných vyhlídek musí Evropa vytvořit nový model růstu účinně reagující na dlouhodobé výzvy, které mění naši společnost. Tento nový model bude mít také zásadní význam pro to, aby se Evropa stala celosvětovým politickým a hospodářským lídrem. Rovněž posílí potenciální růst, a pomůže tak Evropě, aby zůstala silná tvář v tvář krátkodobým vyhlídkám, které počítají s rostoucí nejistotou.

2. Nový model jako reakce na vzájemně propojené klíčové výzvy

Konkurenceschopná udržitelnost byla vždy těžištěm evropského sociálně tržního hospodářství a měla by zůstat jednou z hlavních zásad EU i v budoucnu. Přejít k udržitelnějšímu hospodářskému modelu možný díky digitálním a čistým technologiím může Evropě zajistit vůdčí postavení na poli transformace. Vedoucí postavení v oblasti ochrany životního prostředí a silnou a inovativní průmyslovou základnu je třeba vnímat jako dvě strany jedné mince, které EU dávají konkurenční výhodu prvního tahu. Předpokladem úspěchu je stabilní hospodářství umožňující provádět politiky, jež by měly tento rámec doplňovat a jež jsou zaměřené na dlouhodobé cíle a spravedlivý přechod pro ty, kterých se transformace dotkne nejvíce.

Udržitelnost životního prostředí, zvýšení produktivity, spravedlnost a makroekonomická stabilita budou v nadcházejících letech představovat čtyři dimenze naší hospodářské politiky. Tyto aspekty, které spolu úzce souvisejí a vzájemně se posilují,

² Zpráva o stárnutí obyvatelstva za rok 2018 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/ip079_en.pdf

by měly udávat směr pro strukturální reformy, investice a odpovědné fiskální politiky ve všech členských státech.

Tyto čtyři klíčové aspekty budou mít zásadní význam pro provádění cílů udržitelného rozvoje. Začlenění cílů udržitelného rozvoje do evropského semestru se zvláštním zřetelem na aspekty související s hospodářstvím a zaměstnaností představuje jedinečnou příležitost, jak učinit lidi, lidské zdraví a životní prostředí těžištěm hospodářské politiky. V dnešním geopolitickém kontextu je důraz na cíle udržitelného rozvoje v rámci politik a činností Unie rovněž silným signálem o odhodlání Evropy usilovat o udržitelnost.

Abychom uspěli, musí být náklady a přínosy v krátkodobém i dlouhodobém horizontu vyvážené. Přínosy by měly být pro všechny a náklady nesmí nést ti nejzranitelnější. Jak samotná změna klimatu, tak doprovodné politiky potřebné k překonání problémů, které tato změna přináší, mají významné důsledky z hlediska distribuce, zejména v krátkodobém horizontu. Při navrhování politik a formulování doporučení pro strukturální reformy musíme zajistit, aby byla zavedena podpora pro ty, kteří jsou těmito společenskými změnami postiženi nejvíce. Na druhé straně přinese ekologická transformace nová pracovní místa a lepší životní podmínky, například v podobě zdravějšího pracovního a životního prostředí. I v jiných oblastech politiky jsou nutné krátkodobé kompromisy. Například pokud jde o inkluzivnější růst, může začleňování méně kvalifikovaných pracovníků na trhu práce v krátkodobém horizontu snížit průměrnou produktivitu. To však nemění skutečnost, že začleňování na trhu práce představuje z dlouhodobého hlediska výhodu, neboť přispívá ke snižování nerovností ve společnosti a k její lepší prosperitě. V zájmu maximalizace synergií mezi jednotlivými

politickými cíli, jež byly popsány výše, budou zapotřebí významné veřejné a soukromé investice, například do vzdělávání, rekvalifikace a inovací.

3. Udržitelnost životního prostředí

Řešení problémů v oblasti klimatu a životního prostředí je zásadním úkolem této generace. Zůstane to tak i v následujících letech. Přejít na neutralitu z hlediska klimatu vyžaduje hlubokou transformaci hospodářství v rámci jedné generace. Tyto změny se netýkají pouze odvětví energetiky, stavebnictví a dopravy, ale také průmyslu, zemědělství a služeb. Zároveň tyto změny představují jedinečnou příležitost modernizovat základní kapitál hospodářství EU, který se stává zastaralým, a udržitelným způsobem obnovit konkurenceschopnost, přičemž lidé musí být vždy na prvním místě.

Díky většímu důrazu na politiky v oblasti klimatu a životního prostředí byl posílen význam evropského semestru, který se stal komplexním nástrojem hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti. Příležitosti k růstu, které jsou důsledkem většího zaměření na environmentální udržitelnost, jsou zásadní pro hospodářský program EU. Evropský semestr může členským státům pomoci identifikovat oblasti, v nichž jsou strukturální reformy a investice vedoucí k udržitelnějšímu a konkurenceschopnějšímu hospodářskému modelu nejvíce zapotřebí. Rovněž může členským státům pomoci identifikovat klíčové nezbytné kompromisy a vhodným způsobem na ně reagovat, například zmírnit sociální dopady rostoucích cen energie prostřednictvím vhodných sociálních a fiskálních opatření apod. Evropa musí jednat rozhodně v oblastech, jako je oběhové hospodářství, energie z obnovitelných zdrojů, energeticky účinné budovy a nízkemisní doprava. Průmysl EU je již dnes jedním z energeticky nejúčinnějších na světě. Evropa toho musí využít a poskytnout další pobídky podnikům a investorům, aby členské státy dosáhly ambiciózních cílů v oblasti klimatu. Do reform je třeba zahrnout podporu pro občany, odvětví a regiony, kterých se transformace dotkne nejvíce. K této strategii přispěje další posílení důrazu politiky soudržnosti na zelené a digitální investice.

Evropa potřebuje investovat rekordní částky do špičkového výzkumu a inovací a přitom využít maximální flexibility příštího rozpočtu EU a zaměřit se na oblasti s největším potenciálem. Investice by měly směřovat do čistých aktiv, která jsou nejúčinnější při zmírňování změny klimatu, a do přelomových inovačních projektů jak na úrovni EU, tak na vnitrostátní úrovni. Dosažení současných cílů v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 si v období 2021–2030 vyžádá 260 miliard EUR dalších investic do energetického systému ročně. Největší investice bude vyžadovat zlepšení energetické účinnosti v odvětví bydlení a v terciárním sektoru. Kromě toho jsou zapotřebí významné investice do výroby energie a do infrastruktury sítí. Rychlé zavedení infrastruktury pro alternativní paliva během příštích dvou let bude zásadní pro to, aby automobilový průmysl dosáhl emisních cílů pro nové automobily.

Za tím účelem bude nutné provést změny v daňových/subvenčních systémech s cílem zajistit, aby pobídky byly šetrné ke klimatu a k životnímu prostředí, a získat potřebné finanční prostředky na investice. Financování z veřejných zdrojů však samo o sobě stačit nebude. Musíme využít soukromé investice, a to tak, že zelené a udržitelné financování učiníme ústředním bodem našeho investičního řetězce a finančního systému.

Prostřednictvím investičního plánu pro udržitelnou Evropu může Evropská unie podpořit soukromé a veřejné zelené investice. Tento plán bude kombinovat finanční prostředky vyhrazené na podporu udržitelných investic s návrhy na zlepšení regulačního rámce, a mobilizovat tak udržitelné investice v celé EU. Toho bude dosaženo díky vyčlenění většího podílu výdajů EU než kdy předtím na opatření v oblasti klimatu, využití soukromých finančních prostředků prostřednictvím záruk, vytvoření podpůrného rámce a pomoci navrhovatelům projektů při strukturování financovatelných ekologických projektů. K tomu významně přispěje Program InvestEU. Skupina Evropské investiční banky (EIB) se navíc stane Evropskou klimatickou bankou díky tomu, že zdvojnásobí svůj klimatický cíl na 50 %. V rámci budoucího mechanismu pro spravedlivou transformaci Komise se skupinou EIB spolupracuje rovněž na mobilizaci významných investic do regionů, které budou během období příštího víceletého finančního rámce potřebovat při environmentální a klimatické transformaci největší pomoc.

Dalším zdrojem financování opatření v oblasti klimatu a modernizace hospodářství je zvýšení příjmů ze systému EU pro obchodování s emisemi (ETS). V roce 2018 činily příjmy z dražeb v rámci ETS s emisemi přibližně 14 miliard EUR. Očekává se, že v roce 2019 budou příjmy z aukcí v rámci systému ETS ještě vyšší a i v nadcházejících letech budou tyto roční příjmy značné. Tyto prostředky by měly být použity na podporu dosažení cílů v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a na investice do přechodu na neutralitu z hlediska klimatu.

4. Růst produktivity

Vzhledem ke stárnutí obyvatelstva a ke stále významnějším omezením v důsledku klesající dostupnosti zdrojů bude budoucí růst příjmů a zaměstnanosti v Evropě v rozhodující míře záviset na vyšší produktivitě a inovacích. Růst produktivity v EU výrazně zaostává za úrovní dalších globálních aktérů. Členské státy se přestaly přibližovat úrovni Spojených států již v 80. letech 20. století. Tento fakt se odráží i na postavení evropských podniků ve světě. Mezi stovkou největších kotovaných společností je dnes pouze 23 evropských společností. Před deseti lety to přitom bylo 40. Zároveň se prohloubily rozdíly v rámci EU, kde produktivita 10 % regionů s nejlepšími výsledky je více než šestkrát vyšší než produktivita nejhorsích 10 %. Přínosem pro vnitrostátní debaty o tom, jak produktivitu zvýšit, by mohlo být zřízení vnitrostátních rad pro produktivitu, jelikož zajistí vysoce kvalitní a nezávislou analýzu a posílí vnitrostátní odpovědnost za strukturální reformy.

Dosažení vyšší produktivity vyžaduje systematickou a perspektivní strategii v oblasti výzkumu a inovací. Rozdíl v produktivitě mezi podniky s nejlepšími výsledky a podniky, které zaostávají, se ve většině členských států zvýšil. Strukturální reformy zaměřené na podporu šíření inovací a zlepšení přístupu k financování by mohly umožnit mnohem širší skupině podniků těžit z inovací, a podpořit tak růst produktivity. Měly by být stimulovány veřejné a soukromé investice do inovativních technologií, včetně pokročilých digitálních technologií, s cílem podpořit vytváření nových produktů, služeb a obchodních modelů. Potřebujeme více mladých a pohotových inovátorů s průlomovými technologiemi, jako byli současní technologičtí giganti před pouhými deseti lety.

Digitální technologie, jako je umělá inteligence nebo internet věcí, a přístup k údajům mají zásadní význam pro dosažení produktivnějšího a ekologičtějšího hospodářství. Tyto technologie změnily způsob, jak komunikujeme, žijeme a pracujeme. Změna dynamiky, kterou s sebou digitální transformace přináší, vyžaduje další ambice na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni, pokud jde o zvýšení investic, regulaci podporující inovace, účinné reformy a přístup zaměřený na člověka založený na evropských hodnotách. Evropa potřebuje silnou průmyslovou základnu založenou na společné strategii a sdílených zdrojích v klíčových odvětvích, aby byla schopna sama produkovat technologie, které potřebuje k tomu, aby zůstala v čele celosvětové hospodářské soutěže. Evropa si také potřebuje udržet technologickou suverenitu prostřednictvím investic do inovativních technologií, jako je blockchain, vysoce výkonná a kvantová výpočetní technika, algoritmy a nástroje umožňující sdílení a využívání dat. Data a umělá inteligence jsou nejdůležitějším hnacím motorem inovací, které nám mohou pomoci nalézt řešení společenských problémů v nejrůznějších oblastech – od zdravotnictví, zemědělství a produkci potravin, po bezpečnost či výrobu.

V době rostoucího globálního napětí nabízí jednotný trh EU členským státům řadu příležitostí k rozšíření obchodu, vytváření pracovních míst a posílení růstu. Jednotný trh má zásadní význam pro odolnost hospodářství EU. Konkurenty Evropy jsou ekonomiky s kontinentálním rozsahem, a EU proto potřebuje skutečný jednotný trh kontinentálního rozsahu. Přínosy jsou zřejmé: technologický pokrok se na jednotném trhu šíří rychleji. Dobře fungující trhy zboží a služeb jsou klíčovou hnací silou růstu produktivity, neboť umožňují efektivnější alokaci zdrojů. Pokrok při integraci trhu je však nerovnoměrný a je zapotřebí nový impuls, zejména pro jednotný digitální trh, evropské sítě a unii kapitálových trhů.

Pro další program EU v oblasti udržitelného rozvoje má zásadní význam standardizace, která je jádrem jednotného trhu. Standardy a normy klíčovým způsobem pomáhají nasměrovat podniky k tomu, aby se řídily cíli udržitelného rozvoje, neboť propojují právní ustanovení s technickými postupy v praxi. Normy rovněž přispívají ke konkurenceschopnosti tím, že snižují výrobní náklady a zvyšují velikost trhu. Z těchto důvodů může standardizace napomoci rozvoji inovativních produktů a výrobních postupů, které jsou založeny na nejnovějším technologickém pokroku, a přispívají tak ke zvýšení energetické účinnosti, k lepší recyklaci a k udržitelné výrobě. Nejvýraznějšími příklady významné úlohy norem při prosazování agendy udržitelného rozvoje jsou „ekodesign“ a předpisy o označování energetickými štítky³. Normy rovněž přispívají ke spravedlivé celosvětové hospodářské soutěži.

Rámeček 1: Příspěvek jednotného trhu a zpráva o výkonnosti jednotného trhu⁴

Jednotný trh představuje pro Unii cenný kapitál. Bezprecedentní integrace probíhající v posledních 25 letech vedla k těsnějším hospodářským a sociálním vazbám mezi jednotlivci a podniky napříč členskými státy. Jednotný trh má potenciál přinášet jednotlivcům i podnikům větší prospěch.

³ Od roku 2009 přinesl ekodesign značné úspory energie a zabránil vzniku potenciálních souvisejících emisí CO₂, přičemž v rostoucí míře přispívá rovněž k úsporám v důsledku lepší materiálové účinnosti.

⁴ Zpráva o výkonnosti jednotného trhu SWD(2019) 443

Jednotný trh musí být dokončen a musí být zaveden v těch oblastech, kde výsledky dosavadního úsilí dosud zůstávají za očekáváním, a musí být průběžně modernizován, aby byl schopen čelit novým výzvám. To platí také pro nedávno přijaté právní akty, které mají dopad na **digitální** stránku hospodářství. Finanční krize podtrhla význam stability a integrace na **kapitálových a finančních trzích**, kde roztržitost znamená překážku pro růst a investice. Klíčovým prvkem integrace Unie se stala **energetika**, avšak trhy s energií jsou stále značně roztržitěné na vnitrostátní úrovni. Cíle v oblasti životního prostředí, klimatu a infrastruktury mají rovněž zásadní význam pro zajištění fungování jednotného trhu způsobem, který je v souladu se sociálními očekáváním. Jednotný trh prochází hlubokou transformací, jejímž cílem je umožnit podnikům a jednotlivcům z EU co nejlépe využít možností, které nabízejí nové technologie, jako je digitalizace.

Jednotný trh má klíčový význam pro evropský semestr a naopak. Příčinou mnoha strukturálních překážek, jež brání plné realizaci výhod jednotného trhu, jsou předpisy nebo správní postupy na národní, regionální nebo místní úrovni, které zhoršují podnikatelské prostředí a odrazují podniky od přeshraničních operací. V některých členských státech nedostatečná správní kapacita či nedostatek kvalifikovaného personálu poškozuje výkonnost trhů s veřejnými zakázkami.

Tato zjištění odráží i **zpráva o výkonnosti jednotného trhu**, která je novinkou v cyklu evropského semestru za rok 2020 a je zveřejněna spolu s touto roční strategií pro udržitelný růst.

Cílem uvedené zprávy je **posoudit tržní výkonnost reálné ekonomiky na jednotném trhu.** Zatímco v minulosti se monitorování zaměřovalo převážně na právní prostředí jednotného trhu, aby bylo zajištěno jeho řádné prosazování, zmíněná zpráva se zaměřuje především **na výsledky a úspěchy jednotného trhu.**

Zpráva se nejprve zabývá **překážkami, které občanům a podnikům brání ve využívání výhod jednotného trhu.** Dále hodnotí **úspěchy jednotného trhu:** větší výběr pro spotřebitele a podniky, nižší ceny a vysoké standardy bezpečnosti spotřebitelů a ochrany životního prostředí. Na závěr zkoumá širokou škálu činností, které jsou důležité pro úspěšné fungování jednotného trhu, **včetně jeho environmentální výkonnosti a digitalizace.** V této souvislosti má zpráva o výkonnosti jednotného trhu za cíl zdůraznit význam strukturálních reforem na úrovni členských států pro úspěšné fungování jednotného trhu.

Větší pozornost věnovaná otázkám jednotného trhu rovněž podpoří integraci. Z výhod strukturálních reforem na území integrovaném trhu budou těžit domácí spotřebitelé v zemi, kde jsou takové reformy prováděny, prospěch z nich však budou mít i spotřebitelé v jiných členských státech.

Finanční sektor v Evropě musí lépe podporovat inovace a investice do hospodářství. Evropa musí pokračovat v rozvoji svých finančních trhů, aby všechny životaschopné společnosti, včetně inovativních společností budoucnosti, měly možnost získat finanční prostředky na investice do tvorby pracovních míst a růstu. Další opatření pro dokončení unie kapitálových trhů zajistí, aby společnosti měly přístup k financování, které potřebují pro růst, inovace a expanzi. Podniky, a zejména malé a střední podniky, musí být schopny plně těžit z integrace do přeshraničních hodnotových řetězců a z bezděkému splývání průmyslu a služeb,

kteří charakterizuje digitální věk. K tomu přispěje také rozpočet EU, tím, že uvolní soukromé investice v těchto odvětvích.

Vyšší produktivity a inovací nelze dosáhnout bez dalekosáhlých investic do vzdělávání a rozvoje dovedností. Je nezbytné podporovat dospělé pracovníky, zejména 60 milionů dospělých s nízkou kvalitací, v získávání vyšších úrovní dovedností. Obdobně jsou nezbytné reformy počátečního vzdělávání a odborné přípravy, aby se zvrátil trend rostoucího podílu žáků s podprůměrnými výsledky ve čtení, matematice a přírodních vědách, kterých je nyní více než 20 %. Je třeba odstranit nedostatky v oblasti digitálních dovedností. Dále je třeba vytvořit ucelené strategie v oblasti dovedností zaměřené na individuální potřeby rozšiřování dovedností a rekvalifikace; odpovědnost by přitom měli nést společně jednotlivci, podniky a vlády a měly by být zohledněny potřeby těch nejzranitelnějších.

Růst a produktivitu musí podpořit konkurenceschopné a efektivní trhy a strukturální reformy, které odstraní překážky v podnikatelském prostředí. Určujícími faktory podnikatelského prostředí členských států jsou dobrá správa, fungující instituce, nezávislé a účinné soudní systémy, kvalitní veřejná správa, robustní protikorupční rámce, účinné zadávání veřejných zakázek, efektivní insolvenční rámce a účinné daňové systémy. Všechny tyto aspekty, včetně těch, které se týkají právního státu, mohou mít dopad na investiční rozhodnutí, a jsou proto důležité pro zvýšení produktivity a konkurenceschopnosti. To platí tím spíše v globalizovaném a digitalizovaném prostředí s velmi mobilním kapitálem. Poznatky o institucionální a správní výkonnosti členských států získané z jiných stávajících procesů správy a řízení budou podkladem pro evropský semestr a poskytnou informace pro makroekonomické posouzení.

5. Spravedlnost

Aby EU posílila svoji výkonnost v hospodářské a sociální oblasti, musí plně dodržovat zásady evropského pilíře sociálních práv. I když hospodářské oživení pomohlo zlepšit výsledky v oblasti zaměstnanosti a v sociální oblasti v celé Evropě, je třeba přijmout opatření zajišťující požívání sociálních práv a opatření k boji proti rizikům, která představují prohlubující se sociální rozdíly.

Všichni pracující v Evropě si zaslouží spravedlivé pracovní podmínky. Chudoba pracujících je ve většině zemí EU stále vyšší než v době před krizí a téměř 10 % pracovníků v Evropě je ohroženo chudobou. Přestože počet nedobrovolných částečných pracovních úvazků klesá, v několika členských státech je i nadále vysoký. Atypické formy práce přitom přispívají k segmentaci trhu práce. V tomto ohledu jsou důležitými politickými cíli zajištění spravedlivé mzdy pro každého zaměstnance, podpora přechodu na smlouvy na plný úvazek na dobu neurčitou, jakož i investice do lidí a jejich dovedností. V zemích, kde je sociální dialog slabý, by mělo být podporováno větší zapojení sociálních partnerů a větší podpora budování jejich kapacit. Aby bylo zajištěno, že pracovníci budou nadále dostávat podporu i v případě silného hospodářského otřesu, mohl by vnitrostátní opatření doplnit evropský systém zajištění dávek v nezaměstnanosti. Kromě toho by EU měla zvýšit úsilí o řešení všech forem nelegálního zaměstnávání, které přispívají k sociálnímu dumpingu a k vykořisťování pracovníků.

Ženy jsou na trhu práce nadále znevýhodněny. I přes obecně lepší výsledky žen v oblasti vzdělávání zůstává rozdíl v míře zaměstnanosti a výši platů mezi ženami a muži v posledních

letech v zásadě beze změny. Odstranění těchto rozdílů by mělo pozitivní dopad na hospodářství a společnost. Zásadní význam pro zvýšení míry zaměstnanosti žen a pro boj proti dětské chudobě má prosazování účinných politik v oblasti rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem, zajištění přístupu ke kvalitní péči o děti a odstranění překážek v oblasti daní a dávek, které odrazují od práce.

Prosazování spravedlnosti vyžaduje investice do dovedností, přiměřené a udržitelné systémy sociální ochrany a boj proti vyloučení. Zlepšení inkluzivnosti a kvality systémů vzdělávání a odborné přípravy má zásadní význam pro podporu inkluze všech lidí ve společnostech zítřka. Je třeba snížit míru předčasného ukončování školní docházky a zvýšit kvalitu a přitažlivost odborného vzdělávání a přípravy. Investice do dovedností jsou však zcela nedostatečné. Systémy sociální ochrany je třeba přizpůsobit tak, aby chránily všechny, kteří to potřebují, bez ohledu na jejich pracovní status. Evropa se rovněž musí účinněji zabývat nerovnostmi, kterými trpí skupiny, jimž hrozí vyloučení, včetně osob se zdravotním postižením, Romů a migrantů, s cílem zajistit, aby příslušníci těchto skupin mohli naplnit svůj potenciál a být přínosem pro hospodářství, systémy sociální ochrany a společnost. Stárnutí populace vede k rostoucí důležitosti investic do zdravotní a dlouhodobé péče, přičemž je třeba zajistit udržitelnost systému sociální ochrany s cílem zaručit mezigenerační spravedlnost.

Potýkáme se s narůstajícími problémy v oblasti soudržnosti napříč členskými státy i v rámci členských států. V době těsně po odeznění hospodářské a finanční krize se v členských státech prohloubily nerovnosti v příjmech a v přístupu k základním službám. Regionální rozdíly v Evropě představují i nadále problém, neboť nepříznivě ovlivňují růst. Nejchudší regiony sice od roku 2010 lépe prosperují, ale hospodářské rozdíly mezi těmito regiony a bohatšími regiony se prohloubily, a to i v důsledku poklesu investic. V některých případech by technologické změny a transformace energetiky mohly tyto rozdíly ještě prohloubit, pokud nebudou přijata vhodná opatření na podporu regionální konkurenceschopnosti.

EU musí zůstat motorem soudržnosti. Aby bylo možné redukovat regionální a sociální rozdíly, je třeba vytvářet příležitosti pro ty, kteří nemají přímý prospěch z otevírání trhu a technologických změn. To zahrnuje zlepšování dovedností prostřednictvím lepšího vzdělávání a odborné přípravy a zajištění odpovídající regionální konvergence v otázkách, jako je přístup ke zdravotní péči a kvalitní vzdělávání. Členské státy musí za tímto účelem pokračovat v reformách s využitím plné podpory nástrojů v rozpočtu EU. Jak pro soudržnost, tak pro produktivitu má zásadní význam propojení regionů a přístup k mobilitě, jež je třeba je podporovat vhodnými investicemi.

Při navrhování a provádění politik v oblasti klimatu a životního prostředí se výchozí situace různých členských států, regionů i měst liší. Proto musí politiky v oblasti klimatu vycházet ze zásady soudržnosti, aby se předešlo narušení konvergence. Zatímco přechod na udržitelnější hospodářský model může ve střednědobém horizontu podpořit růst a zaměstnanost v celé EU, ke zmírnění negativního dopadu na některá odvětví a regiony v krátkodobém horizontu jsou zapotřebí politická opatření. Některá odvětví se budou muset transformovat, přičemž mnoho dalších odvětví bude muset přijmout opatření na zachování své konkurenceschopnosti. Dopady těchto změn pravděpodobně nebudou pociťovány stejnou měrou v celé Evropě. Nový mechanismus pro spravedlivou transformaci nabídne individuálně přizpůsobenou podporu pro nejvíce zasažené lidi a regiony a zajistí, aby nikdo nezůstal

opomenut. Bude klást zvláštní důraz na přeměnu regionů nejvíce postižených opuštěním fosilních paliv.

Daňové úniky, vyhýbání se daňovým povinnostem a snaha o co nejnižší zdanění oslabují schopnost zemí stanovit daňové politiky, které odpovídají potřebám jejich ekonomik a lidí. Vnitrostátní systémy daní a dávek by měly být optimalizovány s cílem posílit pobídky pro účast na trhu práce, zvýšit spravedlnost a transparentnost a zajistit finanční udržitelnost a přiměřenost systémů sociálního zabezpečení v měnícím se světě práce. Daňové systémy by rovněž měly zajistit dostatečné zdroje pro veřejné investice, vzdělávání a zdravotní a sociální péči, zaručit spravedlivé sdílení zátěže a bránit narušení hospodářské soutěže mezi podniky. V tomto ohledu je zásadní bojovat proti praktikám agresivního daňového plánování a za spravedlivé zdanění globalizovaných podniků. Systémy daně z příjmu právnických osob v EU naléhavě potřebují reformu. Nejsou uzpůsobeny realitě moderní globální ekonomiky a nezachycují nové obchodní modely v digitálním světě. Tam, kde vzniká zisk, se musí vybírat daně a odvody, které přispějí do našich systémů sociálního zabezpečení, vzdělávání a zdravotní péče a do naší infrastruktury.

6. Makroekonomická stabilita

Evropská unie musí dále posílit stabilitu svého hospodářství tím, že se zaměří na přetrvávající nestabilitu na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU. To je předpokladem pro zajištění odolnosti vůči budoucím otřesům a usnadnění transformace. V krátkodobém horizontu to znamená to odpovědné hospodářské, fiskální a finanční politiky na vnitrostátní úrovni a přiměřené politické plánování v dlouhodobém horizontu. Rovněž to znamená, že na úrovni EU je třeba podniknout kroky k dokončení klíčových reforem zaměřených na posílení eurozóny.

Aby se podpořilo řádné fungování hospodářské a měnové unie, je třeba koordinovat vnitrostátní fiskální politiky a zároveň plně dodržovat Pakt o stabilitě a růstu. Aby fiskální politika mohla plnit všechny své funkce, jsou zapotřebí odpovědné a pružné fiskální politiky, které vedou k zdravým a udržitelným veřejným financím. Očekává se, že orientace fiskální politiky v eurozóně bude v roce 2020 a 2021 v zásadě neutrální, případně mírně expanzivní. Vnitrostátní fiskální politiky jsou zároveň stále nedostatečně diferencovány s ohledem na dostupný fiskální prostor v členských státech. Provádění obezřetné fiskální politiky ze strany členských států s vysokou úrovní veřejného dluhu by vedlo k poklesu veřejného dluhu, snížilo by zranitelnost vůči otřesům a umožnilo by plné fungování automatických stabilizátorů v případě hospodářského útlumu. Na druhé straně by další zvýšení investic a dalších produktivních výdajů v členských státech s příznivou rozpočtovou situací podpořilo v krátkodobém a střednědobém horizontu růst a zároveň pomohlo obnovit rovnováhu hospodářství eurozóny. V případě zhoršujícího se výhledu by k účinné reakci byla nutná orientace fiskální politiky více podporující růst na souhrnné úrovni za současného provádění politik, jež jsou plně v souladu s Paktem o stabilitě a růstu, s ohledem na konkrétní situaci jednotlivých zemí a nutnost zabránit procykličnosti v co největší možné míře.

Aby byla zajištěna stabilita, je třeba se zabývat potenciálními zdroji vnitřní i vnější nerovnováhy a zároveň chránit investice do budoucí udržitelnosti a produktivity. Vnitřní i vnější nerovnováhy je třeba udržovat pod kontrolou prostřednictvím vhodného monitorování

a strukturálních reforem. V prostředí nízkých úrokových sazeb by členské státy, které potřebují snížit zadlužení, měly urychleně zahájit proces ke snížení dluhu, aniž by byly ohroženy investice. Současná vysoká míra veřejného dluhu je v některých členských státech zdrojem zranitelnosti a brání vládám zajistit v případě potřeby makroekonomickou stabilizaci. Snížení dluhu bude rovněž nezbytné k tomu, aby členské státy získaly fiskální manévrovací prostor pro řešení budoucích problémů, a k a uvolnění finančních prostředků na investice. To platí zejména s ohledem na omezené rozvahy bank a zadluženost soukromého sektoru. Pro snížení zranitelnosti je důležitá také další korekce velké vnější stavové nerovnováhy a snížení zadlužení podniků a domácností.

Pro posílení potenciálního růstu a podporu ekonomické transformace související s klimatickými a digitálními výzvami je důležité zlepšení kvality veřejných financí. Je třeba vynaložit úsilí na straně příjmů i na straně výdajů prostřednictvím pravidelných přezkumů výdajů, přičemž prioritou by měly být výdaje, které podporují dlouhodobý růst a využívají ekologických rozpočtových nástrojů. Na straně výdajů by se měly provádět pravidelné přezkumy výdajů a měly by být upřednostňovány výdaje, které podporují dlouhodobý růst, zejména v oblasti vzdělávání, zaměstnanosti a investic. Na straně příjmů by měly daně podpořit přechod na zelenou ekonomiku, stát se spravedlivějšími a měly by přejít na zdroje, které méně omezují růst.

Finanční sektor musí být dále posílen prostřednictvím dokončení bankovní unie a unie kapitálových trhů. Toho by mělo být dosaženo mimo jiné zřízením evropského systému pojištění vkladů, snížením objemu úvěrů v selhání, řešením propojení mezi bankami a státy, zlepšením právních předpisů o úpadku bank a přijetím opatření k dalšímu posílení finanční integrace. Současně je třeba pečlivě sledovat zvyšující se jednotkové náklady práce nebo prudký nárůst cen bydlení v řadě zemí, přičemž je třeba v případě potřeby přizpůsobit makroobezřetnostní rámce a přijmout vhodná opatření, aby se zabránilo kumulaci nových nerovnováh. Další práce na dokončení unie kapitálových trhů je nezbytná též pro diverzifikaci zdrojů financování podniků a vytvoření investičních příležitostí pro střadatele, čímž se zvýší soukromé sdílení rizik v eurozóně. Je také třeba, aby byl finanční systém odolnější vůči kybernetickým a klimatickým hrozbám.

Evropa potřebuje dobře zacílené investice na podporu přechodu ke klimaticky neutrálnímu a plně digitalizovanému hospodářství. Flexibilita, kterou umožňuje Pakt o stabilitě a růstu, by měla být plně využívána, aby bylo možné provést nezbytné investice a zároveň zůstala zachována fiskální udržitelnost. To nám pomůže dosáhnout v eurozóně takového nastavení fiskální politiky, které je příznivější pro růst, a zároveň zaručit fiskální odpovědnost. Rychlé přijetí nového víceletého finančního rámce je rovněž klíčové pro zajištění rychlé dostupnosti dodatečných investic na podporu digitální a klimatické transformace (viz rámeček 2).

Všechna výše uvedená opatření budou zásadní pro posílení mezinárodní úlohy eura, což je klíčový faktor pro zvýšení evropského vlivu na světových trzích. Pomohou evropským podnikům, spotřebitelům a vládám čelit nepříznivému vnějšímu vývoji a prosazovat úlohu ekonomiky eurozóny na světové scéně. V současné situaci je naléhavost jednat ještě silnější, neboť globální rivalita a hrozby pro mnohostranný systém vedou k novým hospodářským konfliktům prostřednictvím obchodních a měnových konfliktů, což může ohrozit mnoho výhod, které globalizace přináší.

Rámeček 2: Příspěvek rozpočtu EU – nutnost urychleně přijmout nový víceletý finanční rámec

Rozpočet Evropské unie je ústředním nástrojem realizace našich politických ambicí.

Na základě stávajících a nových mechanismů poskytne **investiční plán pro udržitelnou Evropu** investice potřebné k realizaci evropské zelené dohody. **Mechanismus pro spravedlivou transformaci** bude využíván pro nejvíce postižené regiony a zajistí, aby nikdo nebyl opomenut.

Očekává se, že Program InvestEU mobilizuje do roku 2027 dodatečné investice ve výši překračující 650 miliard EUR prostřednictvím využití záruky EU. Jedná se o klíčový nástroj pro využití soukromých finančních prostředků na podporu cílů EU.

Fondy politiky soudržnosti (Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond plus, Fond soudržnosti) hrají klíčovou úlohu při podpoře sociální a územní soudržnosti v členských státech, regionech a venkovských oblastech a umožňují jim držet krok s digitální a zelenou transformací našeho světa. Návrh Komise na příští víceletý finanční rámec stanovil celkový přiděl pro politiku soudržnosti na období 2021–2027 na 374 miliard EUR v běžných cenách.

Program na podporu reforem rozšíří nástroje dostupné na úrovni EU na pomoc při provádění strukturálních reforem ve všech členských státech a zajistí technickou i finanční podporu. Očekává se, že v rámci tohoto programu bude podpora na reformy a investice v členských státech eurozóny poskytovat rozpočtový nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost.

Rozpočet EU bude investovat rekordní částky do špičkového výzkumu a inovací a přitom bude využívat plné flexibility příštího rozpočtu EU s cílem zaměřit se na oblasti s největším potenciálem. Program Horizont Evropa poskytne 98 miliard EUR na investice do inovací v EU.

Rozpočet EU bude působit jako katalyzátor pro aktivaci udržitelných soukromých i veřejných investic a umožní nasměrovat podporu EU pro přechod na čistou energii tam, kde je jí nejvíce zapotřebí. Již v rámci stávajícího dlouhodobého rozpočtu na období 2014–2020 rozpočet EU ve svých výdajových programech zvýšil váhu klimatu a životního prostředí. Zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně bylo začleněno do všech hlavních oblastí výdajů EU. Ve svém návrhu rozpočtu EU ve výši přes 1 bilion EUR na období 2021–2027 ⁽⁵⁾ zvýšila Evropská komise svůj záměr vynakládat alespoň 25 % výdajů na činnosti související s klimatem; to představuje 320 miliard EUR. V rámci budoucí společné zemědělské politiky (SZP) bude nová ekologická architektura výrazněji přispívat k péči o životní prostředí a klima, přičemž v rámci opatření SZP by mělo být 40 % celkového finančního krytí vyčleněno na cíle v oblasti klimatu.

7. Nové zaměření evropského semestru

Nová strategie růstu se zaměřením na konkurenceschopnou udržitelnost nám pomůže dosáhnout cílů udržitelného rozvoje. Hospodářské, sociální a environmentální výzvy mají

⁵ Návrh Komise na nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2021–2027, COM(2018) 322

význam pro celé hospodářství. Abychom uspěli, bude zapotřebí značného úsilí ve všech oblastech politiky, a to jak na úrovni EU, tak na úrovni členských států. Klíčovým faktorem úspěchu je schopnost veřejných orgánů řídit hospodářské, sociální a fiskální politiky tak, aby přispívaly k dosažení cílů udržitelného rozvoje. Přispění různých úrovní správy v rámci EU k dosažení cílů udržitelného rozvoje je složité vzhledem k rozdělení pravomocí mezi členské státy a orgány EU. Zatímco transformační výzvy jsou společné, startovní čára se pro jednotlivé aktéry liší: některé členské státy jsou více vystaveny hospodářským, sociálním a environmentálním rizikům nebo jim zbývá učinit větší pokrok, pokud jde o dosažení cílů udržitelného rozvoje. Proto jsou zapotřebí sice různé, avšak úzce koordinované politiky v jednotlivých členských státech. V posledním desetiletí se stal osvědčeným klíčovým nástrojem pro koordinaci vnitrostátních hospodářských politik a politik zaměstnanosti evropský semestr. Může pomoci řídit tyto politiky tak, aby přispívaly k plnění cílů udržitelného rozvoje, tím, že sleduje pokrok a zajišťuje užší koordinaci úsilí jednotlivých členských států v oblasti hospodářských politik a politik zaměstnanosti a zároveň se nadále soustředí na otázky, které mají dopad na celé hospodářství.

Nové zaměření evropského semestru již bylo zahájeno prostřednictvím širší hospodářské politiky předložené v rámci této roční strategie pro udržitelný růst. Bude dále upevněno ve zprávách o jednotlivých zemích za rok 2020, jež jsou analýzou Komise týkající se sociální a hospodářské situace v členských státech. Prvním krokem bude to, že zprávy za rok 2020 budou obsahovat prohloubenou analýzu a monitorování cílů udržitelného rozvoje. Dále budou obsahovat nový zvláštní oddíl zaměřený na udržitelnost z hlediska životního prostředí, který bude doplňovat analýzu hospodářských a sociálních problémů. Cílem je podpořit opatření členských států určením synergií a kompromisů mezi environmentálními, sociálními a hospodářskými politikami na vnitrostátní úrovni. Analýza zpráv rovněž podpoří využívání fondů EU pro udržitelné investice v Evropské unii. Kromě tohoto nového oddílu bude každá zpráva obsahovat i novou přílohu o výkonnosti jednotlivých členských států v oblasti cílů udržitelného rozvoje. Tato nová příloha bude sledovat pokrok každé země na základě souboru ukazatelů Eurostatu pro cíle udržitelného rozvoje EU. Kromě toho Komise vyzvala členské státy, aby ve svých národních programech reforem zhodnotily pokrok, jehož bylo dosaženo v souvislosti s cíli udržitelného rozvoje, jako kvalitativní doplnění monitorování na základě ukazatelů ze strany Komise v rámci semestru, které bude zahrnovat aspekty souvisejících politik v rámci celé ekonomiky. Cílem není vytvářet další administrativní zátěž pro vnitrostátní správní orgány, ale využívat stávajících vnitrostátních monitorovacích nástrojů, jako jsou například každoroční dobrovolné vnitrostátní přezkumy stanovené na úrovni OSN, s cílem zajistit užitečnější informace a koordinaci na úrovni EU. V návrzích Komise týkajících se doporučení pro jednotlivé země na rok 2020, které mají být přijaty v květnu a které budou vycházet ze zpráv o jednotlivých zemích, budou zdůrazněny přínosy vnitrostátních reforem pro dosažení pokroku při plnění konkrétních cílů udržitelného rozvoje, bude-li to nezbytné k zajištění koordinace hospodářských politik a politik zaměstnanosti týkajících se hospodářských problémů, které jsou otázkou společného zájmu.

Uplatňováním tohoto nového přístupu v rámci tohoto cyklu evropského semestru a v nadcházejících letech evropský semestr přímo podpoří Evropskou unii a její členské

státy při plnění cílů udržitelného rozvoje v rámci jejich hospodářských politik a politik zaměstnanosti a zajistí, aby hospodářství přinášelo prospěch všem a růst byl udržitelný.

Zdroj: OSN.

ZÁVĚRY A DALŠÍ KROKY

Realizace této strategie udržitelného růstu bude vyžadovat společné úsilí. Bude vyžadovat společné kroky a odhodlání všech evropských aktérů. Evropská rada se vyzývá, aby tuto strategii potvrdila. Členské státy by měly zohlednit priority, které zde Komise stanovila, ve svých vnitrostátních politikách a strategiích, jak jsou stanoveny v jejich programech stability či konvergenčních programech a v jejich národních programech reform. Na tomto základě Komise navrhne doporučení pro jednotlivé země, která členské státy případně přijmou v Radě. Za obsah a provádění těchto doporučení tak nesou konečnou odpovědnost členské státy.

Členské státy by měly plně využívat dostupné politické a finanční nástroje EU. Komise je připravena podpořit členské státy v jejich reformním úsilí poskytováním technické podpory všem členským státům, zejména prostřednictvím svého navrhovaného programu na podporu reform. V rámci této podpory by měl členským státům eurozóny poskytovat individualizované pobídky a podporu pro reformy a investice rozpočtový nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost. Klíčovou úlohu při podpoře sociální a územní soudržnosti přitom hrají Fondy politiky soudržnosti.

Správa ekonomických záležitostí a demokratická odpovědnost musí jít ruku v ruce. Evropský parlament by měl mít silnější hlas při správě ekonomických záležitostí EU. Za tímto účelem povede Komise s Evropským parlamentem dialog o tom, jak toho dosáhnout. Prvním krokem bude to, že členové Komise pověření hospodářskými otázkami před každou klíčovou fází v cyklu evropského semestru předstoupí před Evropský parlament. Tato větší demokratická odpovědnost evropského semestru by měla rovněž přispět k posílení vlastní odpovědnosti, a tudíž i k provádění reform. Obecněji bude Komise pokračovat v dialogu s členskými státy a vyzývá členské státy, aby zapojily vnitrostátní parlamenty, sociální partnery a všechny další příslušné zúčastněné strany.